

Ulucay Akif

Salam,
Bir-iki kəlməyəm mən,
Bir-iki başa düşmədiyən söz.

Sənəm mən,
Zəiflərin zəifi, tənhalərin tənhası,
Başa düşmədiyən bir cüt göz.

Təsəllilərin ən pisi,
Tək ölənlərin növbəti.
Şeyrlərin ən zəifi,
Deyilməyən sözlərin ən güclüsü.

Adilərin adisi,
Bəsirlərin bəsiti.
- Bəs deyildi?
- Bəs idi.

Mən yağış yağanda öləcəm

Mən yağış yağanda öləcəm, gülüm.
Şimşəklər çaxacaq, hamı duyacaq.
Mən yağış yağanda öləcəm, gülüm.
Mənim günahımı Tanrı yuyacaq.

Yaşayıb gedəcəm mən də 5-10 il,
Siləcək insanlar yaddaşdan məni.
Bəlkə məzarım da qalmaz. Kim bilir?
Doğmalar tapacaq yad daşda məni.

Bilmirəm, beləsi yaxşımı, pismi?
Bir gün qara torpaq qucacaq məni.
Çürüyüb gedəndə məzarda cismim,
Ruhum səmalarda uçacaq yəqin.
İlk dəfə buluda toxunanda mən,

Sənin gözlərindən yağış yağacaq.
Bir məzar daşından oxunanda mən.
Həmin buludlardan sənə baxacam.

Mən yağış yağanda öləcəm, gülüm.
Şimşəklər çaxacaq, hamı duyacaq.
Mən yağış yağanda öləcəm, gülüm.
Mənim günahımı Tanrı yuyacaq.

Barı sən ağlama mən öldüyüm gün,
Onsuzda bilirdin bir gün öləcəm.
Sənə söz verirəm: "Mən öldüyüm gün,
Cənnət qapısından sənə dönəcəm".

Yağışlı gecədə öləcəm, gülüm.
Üzümdə təbəssüm, səssiz-səmirsiz...